

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU KLADNO NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

Vážení čtenáři SVOBODY, soudružky a soudruzi!

Vstoupili jsme do roku 2025. Rok minulý nebyl příliš příznivý. Pokračoval válečný konflikt mezi Ruskem a Ukrajinou a přidaly se státy Blízkého východu. Nedostáváme však stále žádné objektivní zpravodajství.

Část našeho území zasáhly ničivé povodně. S jejichž následky se místní obyvatelé potýkají dosud. Potěšilo mne, že i část našich členů přispěla na postižené povodněmi.

Ekonomické problémy Německa se začínal projevovat i u nás, lze očekávat další zdražování. Neklesající inflace ožebračuje většinu našich občanů, dotýká se i střední třídy. Pan premiér Fiala nám slíbil růst ekonomiky, investice do infrastruktury, navýšení reálných mezd, dostatek léků, důchodovou reformu, atd., atd. Prý to vše bylo naplněno řekl ve svém vánočním projevu, ale proč mezi lidem stále panuje „blbá nálada“?! Za tu mohou hlavně „prodavači strachu“!

Jsou za námi Vánoce. Nebyly pro mnohé rodiny příliš veselé. Během roku nenávratně odešla řada našich soudruhů i blízkých přátel. Všichni nám budou chybět.

KSČM dále působí v nelehké situaci mimoparlamentní strany. Do médií jsme neměli, jako neparlamentní strana, přístup, až na předsedkyni Kateřinu Konečnou. Ta si však mezi občany získala svým nekompromisním, otevřeným vystupováním velkou důvěru. Značka **STAČILO!** uspěla. To jsme si ověřili ve dvou volbách – do Evropského parlamentu, kde nyní máme ještě dalšího zástupce - p. Ondřeje Dostála, s jehož názory a vystupováním se pravidelně seznamujeme v Naší pravdě. **Uspěli jsme i ve volbách do zastupitelstev krajů. V našem Středočeském máme nyní znovu tři zastupitele.**

Teď jsme však na prahu nového roku 2025. A začínáme ihned aktivní přípravou na letošní důležité **volby do Poslanecké sněmovny P ČR**. Lídrem kandidátky **volebního sdružení STAČILO!** bude opět předsedkyně KSČM a europoslankyně Kateřina Konečná. **Máme naději - levice musí uspět!** Vždyť to bude, dle p.Fialy, **rok Rozhodnutí! A skutečná levicová opozice v ve Sněmovně chybí.**

Na okresní konferenci KSČM Kladno 10.února schválíme kandidáty za okres Kladno a na krajské konferenci KSČM bude zvolena krajská kandidátka KSČM pro podzimní volby. Věřím, že při vlastních volbách, budeme mít štěstí.

A to hlavní pro celou stranu: **24. května** v Praze, konání **celostranické konference KSČM**. Ta by měla najít efektivní způsoby pro další vývoj strany a její politiky. KSČM patří mezi uznávané, skutečně levicové strany v Evropě.

Musíme se proto pozvednout, začít znovu aktivně působit mezi lidmi, aby věděli, že komunisté zde stále jsou a připraveni hájit jejich zájmy, zájmy prostých občanů, všech věkových kategorií. Pan premiér nám slíbil velkou naději v budoucnost. Čeká nás proto náročná předvolební kampaň, protože o přízeň voličů se budou ucházet i další volební uskupení.

My i kandidáti musíme občany přesvědčovat o vůli, že jsme připraveni působit v jejich prospěch. V kampani budeme využívat všech možností, včetně oslav MDŽ, 1.Máj i 80.výročí ukončení 2.světové války, ale hlavně **musíme být mezi lidmi.**

Budeme potřebovat mnoho sil, **proto nám všem přeji hodně a hodně zdraví a pevné nervy do neklidné doby.**

RSDr.Eva Vičková, předsedkyně OV KSČM Kladno

Drazí přátelé,

věřím, že jste měli krásné Vánoce a podle svých představ jste se rozloučili s rokem 2024, ať už v kruhu své rodiny či přátel, nebo u nějakého silvestrovského pořadu, či dobrým spánkem. Mimochodem, já si oblíbila silvestrovské pořady s Menšíkem, se slušným humorem na úrovni...

Předvánoční vody českého politického rybníčku rozvířila návštěva premiéra Slovenska Roberta Fica v Moskvě kvůli dodávkám surovin z Ruska. Díky tomu mohli euroatlantičtí papoušci z ČR opakovat své těžce naučené, leč už úplně prázdné, fráze o tom, jaká je to zrada evropských hodnot, podkopávání evropské jednoty a podobné nesmysly.

Přehledka »demokracie« na konci roku

Nad všemi těmito prohlášeními vynikalo to od »mladé a krásné« Danuše Nerudové. Naprosto děsivě zní z úst političky, která sama sebe vnímá málem za vynálezky demokratické, věta, že Robert Fico je bezpečnostním rizikem. Tak to máme Fica, Orbána, s největší pravděpodobností posílí v Německu strany volající po míru a přehodnocení migrační politiky, jako například Hnutí Sahry Wagenknechtové. Ty všechny bude označovat za riziko? A jak ho navrhne řešit? Zrušit nepohodlné politické strany? Nebo volby? Nebo omezit práva lidem, kteří myslí jinak?

Jsem zvědavá, jak tyto poštekávající politici, kteří uznávají jen svou jedinou pravdu, budou mluvit o setkání Donalda Trumpa s Vladimírem Putinem. Jestli z Hradu zase uslyšíme od Petra Pavla a jeho řídicího přítele po boku Koláře slova o odpudivých bytostech. Nebo se zase vymluví na mladickou nerozváženost, jak to bylo u vstupu do KSČ, nebo na nevědomost stejně jako v případě stotisícové odměny za funkci manželky prezidenta?

Vyvrhel je Fico nebo Fiala?

Je v tomto smyslu velmi zajímavé, že o Ficovi s Orbánem se mluví jako o vyvrhlech, ale kdo chyběl na schůzce NATO se Zelenským, byl Fiala, který nedostal ani pozvánku. Asi za tu neochvějnou podporu Ukrajiny a zbrojení, kvůli kterému si miliony občanů v naší zemi musely utáhnout opasky. Takže zadek si s námi vytřela už Ursula a její Komise, když Síkelka dostal naprosto zbytečné koryto, a teď to samé dělá i NATO. Trošku bych řekla, že pozice, kterou zastává vláda ČR, se nazývá funkce užitečných idiotů.

I v roce 2024 pokračovala politika Fialovy vlády, která upřednostňovala válku před mírem. I proto vláda neúnavně hájí extrémně předražený nákup F-35, a to dokonce ve chvíli, kdy se ukázalo, jak nekvalitní a poruchové stroje to jsou. Elon Musk o nich dokonce mluví jako o nebezpečném šrotu. Dokonce se ukázalo, že Fialova partička se chtěla tak moc zavděčit Spojeným státům, že si nenechala předložit nabídky například

stíhaček ze Švédska, což bude mít za následek rapidní prodražení pronájmu Gripenů. A nakonec se ještě ukázalo, že nebude na Leopardy. Tragikomedie. Mimochodem, kdybyste chtěli vědět více o poruchovosti F35, tak o nich mluvím v jednom z předcházejících dílů Bez obalu.

Každopádně v právě uplynulém roce 2024 jsme uštědřili ránu všem, kteří nás pohřbívali a radovali se, že už nebudeme kazit jejich kšeftíky a pokryteckou politiku. V součtu jsme během voleb v tomto roce získali 441 489 hlasů (součet hlasů z EP, krajů + Senát), což je naprosto úžasné číslo, když vezmeme v potaz, jak nás nálepkují média a jakým útokům jsme museli čelit.

Letos zazní hlasitě: STAČILO!

Jen díky vám už se nemusíme ohlížet, jaké nálepky nám dají různí komentátoři či politologové, kteří STAČILO! předvídali neúspěch a vysmívali se mu. Jen na Facebooku je vás 130 tisíc, na Instagramu a síti X v součtu dalších 20 tisíc, na YouTube více než 40 tisíc stabilních sledujících a kanál mám i na Telegramu.

Jen díky vám tak můžeme poukazovat na pokrytectví vládních politiků i na lži médií – včetně těch veřejnoprávních, které jsme nuceni platit. Jste naprosto úžasní, že se nám společně podařilo dosáhnout těchto čísel.

Vážení občané, děkuji vám za sebe, KSČM i STAČILO! za všechno, co jsme spolu mohli zažít. Za každý hlas v evropských, krajských i senátních volbách.

Slibuji vám, že rokem 2025 řekneme STAČILO! proválečné politice, okrádání pracujících i důchodců, servilní politice a amatérismu!

Přeji vám všem jen to nejlepší v celém roce 2025. Vaše Kateřina Konečná

Projev Petra Fialy k volebnímu roku 2025

Chtěl bych dnes ve svém projevu promluvit k těm, kteří se o Štědrém večeru nejvíce shromažďují kolem vánočních stromků a sociálních sítí: k našim dětem a mládeži.

Vy, kteří dorůstáte, nepozorujete ani, jak mnohé se u nás v poslední době změnilo a mění. Ani tradiční strany nezůstávají beze změny.

Září sice dále vánoční stromky, čekají se dárky, ale mizí už plnění volebních slibů, které dříve bývaly nezbytným doprovodem působení pravicových stran. Ty se značkou ODS musely být dříve o Vánocích splněny pro každou domácnost, i když jsme si jejich ptáky, museli vystříhané z papíru, zapíchat jen do mechu za okny. Václav Klaus, ležící ve Strakovce na kupě kuponových knížek vedle Třísky a Líznera, to byl symbol starých Vánoc. Proč? Měl připomínat pravicovým voličům a kupónovým investorům, že Česko patří na Západ. Když mohl do kuponů investovat Václav Klaus, proč by to nemohl udělat každý z nás, proč by tak nemohly žít vaše děti? Tak mluvili k lidu a voličům lidovci i TOP 09. Proto také v době předkapitalistického panství, kdy ještě oligarchové nevládli a naivní se dělali, pracující namnoze ve chlévech bydleli, a jejich děti se tam rodily, protože 5demolice s Piráty slíbila bydlení pro všechny.

Doby se ale změnily. Mladí lidé už ani ve chlévech nemohou sehnat bydlení. Nastaly mnohé převraty. I ODS vyrostla a zestarala, předsedovi narostly vousy a také partnerské strany a z ODS se stává SPOLU. Žádný ze SPOLU nechodí již nahý a otrhaný, ale je pěkně oblečený v beranici a v kožichu od Gucciho. S nahou pravdou a otrhanou láskou nechodí již dnes ani naši korespondenční voliči a jejich děti.

Spolu přijíždí k nám z Tchaj-wanu a na cestu mu září také hvězdy – nejen modrý pták. Celá řada hvězd a zvednutých palců na sociálních sítích, YouTube a v továrnách na Pravdu pod kontrolou Foltýna a Vojenského zpravodajství. Tyto mediální hvězdy hlásají radostně, že vaši tatínkové a maminky splnili na svých pracovištích úkoly třetího roku první Fialovy demokratické čtyřletky. Čím více je těchto zářivých hvězdiček, tím radostnější budou všechny naše svátky, které se stávají svátky radostné oslavy splnění úkolů digitalizace naší práce. Čím důsledněji je tato práce digitalizovaná a úkoly zpravodajských služeb splněny, s tím větší nadílkou je příjezd SPOLU provázen.

Do podzimu splníme závazky Síkelovi. Proto dnes k radostnému volebnímu svátku slibme našemu pařmenu, příteli a učiteli bratru Jurečkovi, slibme našemu prezidentu soudruhu Pavlovi všichni my, velcí i malí, že se budeme starat každý ze všech svých sil, abychom své pracovní schopnosti ve školách, závodech i kancelářích a na každém pracovním místě rozvíjeli tak, aby úkoly vytyčené pro poslední rok Fialovy demokratické čtyřletky byly do Voleb na všech pracovištích splněny. Aby nad všemi závody, firmami Agrofertu, v Brně, ve městech i na vesnicích a sociálních sítích se rozzářily jasné hvězdy splněných závazků, aby naše krásná vlast rozkvetla novými květy splněných úkolů foltýnovské demokracie a volebních Feriho plánů.

Tím zkržíme také zločinné plány a úmysly těch, kteří místo tvůrčí práce chtějí připravovat novou světovou válku, aby mohli znovu zotročit slovanské národy a vyvlastňovat lidskou práci. Slibme si, že s NATO ubráníme mír a zachováme tak na celé zemi pokoj a klid všem vlastníkům dobré vůle.

Jan Klán

Ohlédnutí za rokem dvacet čtyři

Jsme na počátku nového roku. Ku konci loňského roku se to politickými prohlášeními jen hemžilo. Mnohá jsou na pokraji normalnosti. Jsme stále Ukrajinci – podle vlajky na Národním muzeu, stále Tchajwanci – podle před časem proneseného, ale stále platného tvrzení předsedy Senátu, stále stoupenci prezidenta Bidena – jeho prohra nás uvádí v šilenství, protože máme své problémy, mstíme se za minulost – viz neustálý psychický nátlak přes pořady ČT a zákony typu odškodňování. Dokonce jsme schopni naději na svou výhru ve volbách vyměnit za ztrátu národní suverenity – co jiného je korespondenční volba a větší

svázanost s Bruselem? Jsme dokonce ve válce, ač jsme ji nikomu nevyhlásili. Jsme? Ne, většina z nás není. To jen vláda, kterou většina, i mnozí z těch, co jsou jiného názoru, zvolili. Sice změna volebního zákona na poslední chvíli byla

nefér, ale došlo k ní z rozhodnutí předsedy Ústavního soudu, který si tak léčil svůj mindrák ze vztahu s tehdejší prezidentem. Nebo měl ještě jiné mindráky? Či plnil něčí pokyn?

A při tom se stále hlásíme, slovy, jak jinak, k odkazu předmnichovské republiky. Úmyslně píší Předmnichovské, protože po té První následovala Druhá, která zdánlivě byla jejím pokračováním. Jenže tak to už nebylo. Po Mnichovu jsme přestali být suverénním státem se všemi důsledky.

Když odkaz, tak odkaz. Jací jsme byli, tedy naši předci, před sto lety, tedy v roce 1924, a co je vlastně jejich odkazem?

* Vzpamatovali jsme se z válečných let a porúrské krize, jež zvýšila číslo nezaměstnanosti u nás na více než čtyři sta tisíc. *(Co ale dnes? Počet nezaměstnaných je vyšší než dvě stě čtyřicet tisíc. Ty, kteří se nepřihlásili na úřad, lze jen odhadnout. Snad padesát tisíc. Bezdomovců je u nás přibližně sedmdesát tisíc. Jsou tu i cizinci. Počet nezaměstnaných uprchlíků z Ukrajiny, kteří dostávají dávky, je asi čtvrt milionu. Takže těch bez práce je tak na šest set tisíc.)*

* Prezidentem byl tehdy Tomáš Garrigue Masaryk, muž, který neváhal za naši samostatnost a svébytnost bojovat odchodem ze země, pracovat proti habsburskému režimu, aniž věděl, zda tato jeho snaha vyjde. Pokud by se vrátil do válčícího Rakouska, mohl ho stihnout trest smrti. Tehdy v onom roce 1924 se vzpomínal z několikaměsíční poválečné nemoci, ale ani ta ho nedokázala odvrátit od jeho zásad. Dokonce se postavil proti mocnému křídlu vládnoucí agrární strany, jejíž čelný člen, předseda Senátu Karel Prášek, se dopustil podvodného jednání, a elegantně ho dokázal zbavit funkce. Šlo ovšem o výjimku. Stát byl postaven na kapitálových transakcích a ty bez všelijakých pozorností, jež mohly ovlivnit dosažení cílů, byly nemyslitelné. Ani Masaryk se takovým *darům* nevyhnul, byť je však použil na bohubilé cíle. Pochopitelně mnohé z toho, co bylo v neprospěch obyčejných lidí, začalo být kryto zákony. *(Dnešní český prezident je z jiného těsta. Sloužil před listopadem, dokonce velmi aktivně – sloužil i po listopadu, jenže jiným pánům. Také aktivně. Jeho názor, abychom se vzdali svého dílu samostatnosti a předali ho Bruselu, je v přímém rozporu s tím, co chtěl Masaryk. A že by se uměl elegantně či jakkoli jinak postavit proti stranám majícím ve svém středu korupčníky, je nemyslitelné. A ony dnešní zákony? Ani nyní tomu není jinak. Mnohé objednávky např. vojenského zboží si přímo říkají o prověrku. Například koupě houfnic ve Francii, jež jsme už dávno zaplatili, a ač termín dodávky je za námi, my je ještě nedostali. Jde o skutečně učebnicový příklad. Nebo předražené Casy ze Španělska, jež se táhly za jednou bývalou ministryní obrany, a přestože stály mnohem víc, než zřejmě měly, nenásledoval trest. Či předražená letadla F-35, která pro svou obranu nepotřebujeme, protože jde o nosiče jaderných zbraní, a jež nás budou stát mnoho miliard. Ty už také postupně platíme. Tentokrát Spojeným státům... Ta jdou zas za současnou ministryní obrany...)*

* Demokracie i před sto lety měla své hranice. V onom čtyřladvacátém roce dvakrát četníci použili pušky, aby ostrými náboji zavraždili čtyři demonstrující a několik dalších zranili. Bylo to ve Svaljavě na Podkarpatské Rusi (Zakarpatské Ukrajině) při demonstraci rolníků, a v Trenčíně při demonstraci textiláků. Tehdy, také v onom roce 1924, bylo přijato sedm zákonů k sanaci bank, tedy k jejich «ozdravění» na úkor státu, dále oktrojovaný zákon o sociálním pojištění dělnictva a úřednictva, který byl absolutně nedostatečný a v době Velké krize odsoudil mnohé nezaměstnané k bídě a zoufalým činům... *(Sto let znamenající určitý společenský pokrok a zvláště pak éra socialismu přece jen dokázaly posunout svět do poněkud lepších časů. Jenže sanace bank, když napřed rozpůjčovaly vybraným klientům, aniž ti by je pak museli vrátet, miliardy nejenom korun, také následovala. Poté, co byly oddluženy, následoval jejich prodej do zahraničí a tím začala naprostá kontrolovatelnost celého českého hospodářství. Zatím se do demonstrantů nestřílí, ale zákony, které mají omezit svobodu a demokracii, se už v dílně ministra vnitřní opravují. Navíc je tu i vládní zmocněnec, který zapáčky už zadupal. V parlamentu se zároveň připravují a schvalují antisociální zákony. Ten, který zastavil již přijatý zákon, podle něhož důchodci z důvodu inflace měli dostat přidáno, je jen příkladem. Stejně jako nový penzijní zákon týkající mladších generací. Přitom poslanci sobě a dalším tzv. ústavním činitelům přiřkli další zvýšení platů. Nestydí se. Proč také? Jsou přece něčím víc než ostatní obyvatelé země.)*

* Tehdy už nebyla válka. Alespoň týkající se nás. Sice jsme měli nějaké ty rozpory o Javornicko s Polskem, ale s tím jsme měli přece spory vlastně od roku 1918, stejně jako s Maďary. Nedivme se. Zakarpatí dříve patřilo k Zálitavsku a Horthy, stejně jako Pilsudski s Beckem, byli stoupenci velkého Polska a Velkého Maďarska. *(Dnes je tomu jinak. S Polskem a Maďarskem jsme členy jednoho paktu. Už se nehandrkujeme o hranice. Ostatně s Maďarskem společně ani nemáme a s Polskem se o hodně zkrátili. Prý jsme však ve válce. Alespoň podle premiéra Fialy. Svými zbraněmi, municí a penězi válčíme na Ukrajině. Jezdíme po světě shánět válečný materiál. Nikdo jiný se k tomu nepropůjčil. Za to se nám dostalo veřejné pochvaly od amerických představitelů a metálů pro šéfa našich kontra. Dokázali jsme i zablokovat výzvu států Evropské unie k Izraeli. Měla zastavit válečné akce na jihu Libanonu. Byli jsme jediní. Výzva tudíž nebyla odeslána. Kromě jediné představitelky Spojených států jeden za druhým z našich vůdčích představitelů odejeli provokovat na Tchaj-wan. Nikdo jiný z Evropy. Naopak. Macron i von der Leyenová zamířili do Pekingu. Jsme tedy světoví? Novou velmocí? Spíše jsme pro smích. Prý ale šaška míval každý král. Proč by ho tedy neměl mít ten dnešní sídlící za mořem a mající jen jiný titul? Jen bychom tím šaškem nemuseli být my.)* Ještě se vracím k onomu názvu Předmnichovská. Nerad bych, aby ta dnešní naše republika měla podobný epiteton, po němž by následovalo něco jako Pomnichovská či, alespoň podle datace, Druhá. Bohužel současný prezident a současná vláda k tomu směřují a necháme-li je vládnout dál, budou i v budoucnu směřovat. Pak už bude skoro zbytečné pořádat u nás nějaké volby. **Jaroslav Kojzar**

Pohádková země krále Petra Pavla Krasomila .

Byl čas vánočních pohádek, zde je jedna z říše SCI FI ?

Kde tato pohádková země leží? Nalézá se v malém údolíčku uprostřed environmentální ENTROPY. Tato pohádková říše je plná pohádkových postavíček. Na královský trůn byl Černokněžníky dosazen Petr Pavel Krasomil. Je v ní plno nenasytných Otesánků, zlých Ježibab, které jsou věčně zděšené a nenávisně naložené. Ježibabám z perníkových supermarketů stoupají tržby z obchodů s dětmi, s vypasenými Jeničky a Mařenkami. Jsou tam i hloupí Honzové , kteří jsou však daleko moudřejší než sám pan král. Čarodějnice Saxany na košťatech létají na své majdany. Obří touží po pokladech, stejně jako loupežníci a tak spolu s loupežníky uzavírají koaliční dohod . Králi slouží za poradce Neznámkové. V čele královské vládní skvadry zasedá sám velký pravdoláskař Pinokio, obklopen samými pyšnými Smíšky, kteří se vysmívají všemu a všem. Děda Vševěda, co svůj královský trůn v té pohádkové říši opustil, tak jako mnohé jiné bytosti i jeho zdravý rozum dočista opustil. Smolíčci pacholíčci jsou vychovávaní Jezinkami, Jeskýnkami, k nenávisti. Vychytralé líšky Bystroušky lákají Budulínky do svých drogových doupat, kde provozují prostituci.

Pyšné princezny, co v hlavě své moc nenosí, před zrcadlem se nakrucují a svou

hloupostí se honosí, se skromným Popelkám vysmívají. Králové zlodějů za bílého dne, kradou princeznám zlaté hvězdy z čela. Ali Baba spokojeně šéfuje svým kumpánům, více jak 40 ti loupežníkům. Hastrmani nemusí nikoho lákat do vody a topit, neboť jim ty zoufalé dušičky do vody skácou a topí se sami.

Dobrosrdečná, leč " hubatá Káča " se ani samotného pekla nebojí a ze samotných čertů tropí si plno žertů. Andělé Páně horkými slzami skrání své svaté skráně, marně čekajíc, kdo přijde k jejich nebeské bráně. Včera jako dnes je ta pohádková země hříšná, jak ta v Dalskátech ves. Každý řezník Krkovička v té pohádkové zemi královsky bohatne, neboť šidí na váze i cenách své naivní zákazníkы Jáji a Páji.

Neposlušné mašinky v té pohádkové zemičce plné svobody neustále bourají. Zatímco sám Krakonoš dohlíží na úplné vymytání svých lesů, tak Trautenbergové na svých panstvích vydatně prohánějí Kubu, Anči i hajné. Křemílci a Vochomůrkové, žijící ve svých skromných lesních chaloupkách, nemaje zastání ani u Krakonoše a už vůbec ne u samotného krále Krasomila, uvažují o emigraci do daleké Tajgy. Oslíci se v té pohádkové říši musejí od rána do večera po celé roky neustále otfášat, aby král a jeho sluhové měli stále plnou pokladnu a mohli nakupovat své hračky F 35 u Santy. Klidně potom likvidují všechny Létařské koberce . Cínové vojáčky hodlá král Krasomil, se svojí válkou chtivou Babou Jagou Marfušou, co nejdříve poslat do ohně velké války.

Vlci v té pohádkové zemi, se souhlasem pana krále, požírají kůzlátka dle své libosti. Bludičky lákají mládence o půlnoci na paloučky STAR DANCE , kde až do roztrhání těla musejí Emanuelové tančit s vílami Amálkami extra tance. Král Krasomil, alias Kazimír, chce poslat svého syna Bajaju zabít zlého draka do východní sluje . Bajaja by však raději bojoval o srdce Zlatovlásky a měl s ní hodně dětí. Zlatovlásky však Bajajovi na žádost o ruku odpoví , že si hodlá změnit svoje pohlaví. Zlý dědeček Mraziček v té pohádkové zemi všechny sužuje zimou a tak všem svým zimomřivým ovečkám plete Ovčí babička dva svetry. Letadélko Káně létá s panem králem po celém širém světě.

V té pohádkové zemičce Půlnočního království je zakázáno zpívat, zato tam neustále kráká Sedmero krkavců. Ta pohádková země sní svůj sen, kdy nastane čas a všichni mocně zvolají STAČILO! a "Obušku z pytle ven !" A ten obušek začne valchovat hřbety všem zloduchům, ubližovaným pro radost a nepřestane, dokud někdo nezvolá: " Obušku , zpátky do pytle , dost !" Eva Dolejšová

● Hrdinští Bratři

Na Nový rok televize obvykle na hlavní večerní program zařazuje film, který má oslovit celý národ a dodat mu jisté sebevědomí do nastávajících tří sta šedesáti pěti dnů. Ne tak ovšem Česká televize. Ostatní hlavní televizní stanice nezůstaly sice pozadu, ale přece jen nás neškolily. Kromě Novy jsme se tak pouze zamerikanizovali. ČT však tomu všemu dala směr a obrazně řečeno vysoko zvedla prapor. Mohl bych napsat – nenávisti.

Na obrazovky se tak dostává film *Bratři*, který nebyl právě hitem našich kin. Zato dostal o to více cen a to je třeba zúročit. Proto autoři věnovali hodně péče, aby z vrahů udělali hrdiny. Zkušenosti tu byly. V minulém století mohli naši předci obdivovat v Říši natočené filmy o tom, jaký je Adolf Hitler. Usměvavý, bez jakékoli vady, milující děti, vlastenec, nekuřák, abstinent, střídmý... , prostě příkladný. Dobře to uměla natočit Leni Reifenstahlová. Také v protektorátu se našli lidé ochotní přemalovávat skutečnost a vyvolávat nenávist.. Dnes jsou *hrdiny*, hodí se do party.

Není film *Bratři* vlastně něco podobného, i když se jedná o jinou dobu, jiné situace a jiná řešení? Také v něm se z vražedné cesty mašínovské skupiny obratem ruky dělá boj za svobodu, za cíle hodné polibků, plný dobrodružství, *hrdinství* a adrenalinu. Kam se proti nim hrabe starý otec Mašín i s Morávkem, Julius Fučík či generál Luža anebo třeba radista Potůček!

Vím ovšem, že v podobném duchu, jako jsem uvedl výše, se již nic v Evropě nebude opakovat. Jenže nebude? Když už se to opakovalo v Bosně a Hercegovině řadu let poté? A co banderovští pohrobci na Ukrajině, jejichž předci zavraždili na tisíce Židů, Poláků a Rusů? To od nás není zas tak daleko. Že přeháním? Nikoli. Stačí se zastavit před ohromnou sochou Stěpana Bandery ve Lvově, pod níž se pokládají věnce, anebo si prohlédnout nacistické či pseudonacistické symboly na blůzách, vlajkách, poutačích některých batalionů ukrajinské armády, či si připomenout historii SS jednotky Galizien, jež se stala snad i pozitivní součástí dějin Ukrajiny.

Ti, co mají moc, se jí nechtějí zbavit. Vraždit ve velkém se ovšem už nebude, nedojde-li k válce. Tu Mašínové chtěli, to přiznali po svém vydařeném útěku. Proto se přihlásili do americké armády. Tehdy věřili, že válka začne obratem. Nenastala. Proto zklamání svlékli uniformu US Army. Chtěli jít proti vlastním lidem, i když tvrdili, že jen proti komunistům a jejich národněfrontovým souputníkům. Jenže *vyber si*, když se střílí! Američané je však zklamali. Pochopili, že kvůli Mašínům apod. válčit nemá smysl.

Ve svém *svatém boji* měli za sebou osm lidských životů a jednoho člověka (hasiče) navždy invalidního, ale nelitujte. Byli to přece *jen komunisté*. Tedy ne všichni. Oni příslušníci SNB jim chtěli pomoci. Plnili tak svoji povinnost a přísahu. Když k nim na služebnu přišli Mašínové s problémem, chtěli pomoci. Stálo je to životy. Jednoho z policistů dokonce omámeného chloroformem podřezali. Nevím, ale naposled jsem něco podobného četl v Thürkově *Hodině mrtvých očí*. Tehdy ovšem šlo o válku a ve *hře* byli vojáci s lebkou na čepici.

Pět dalších mrtvých *bratří* zanechali za sebou v NDR. Jeden z těch volkspolicistů, které zastřelili, byl zabit střelou do zad, když odcházel od Mašínovy skrýše, již nenašel. Bylo to úplně zbytečné. Připomíná mi to případ z Schulzhofovy detektivky *Vrah skrývá svou tvář*, kdy maniak se cítil uspokojen, teprve když opět uviděl krev.

Zabíjeli a kradli údajně kvůli zbraním a penězům, které potřebovali pro boj s režimem. Jenže proč si členové jejich skupiny za peníze získané vraždou a okradením bezpartijního pokladníka zakoupili zařízení domácnosti a Mašínové sami motocykl? Prý kvůli odboji, dozvěděli jsme se při jednom novinářském zdůvodnění (Rambousek). I pro to se jistě najde v Bratřích ještě lepší zdůvodnění.

Také pro těžce zraněného hasiče, pro jen náhodou neuskutečněný útok na policistu v Olomouci, pro shromažďování výbušnin (ukradeny na Kaňku), zapálené stohy, atd., atd., je lze jen těžko obdivovat. Podle filmu ovšem jde o *hrdiny*, *hrdiny naší doby* (původně Lermontov). Soudný člověk by nad filmem mohl mávnout rukou, kdyby nešlo o zvláštním způsobem vyřčené varování: Když nebude podle nás, přitvrdíme. Mašíní jsou totiž náš vzor..., není-liž pravda? Am I right? **Jaroslav Kojzar**

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077 e.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí